

God roept ons allen op tot dagelijkse bekering

Voorafgaande Bijbellezing: **Romeinen 5:18 - 6:14** en **Romeinen 8:5-14**

Ongelovigen worden in de Bijbel opgeroepen zich te bekeren. Maar er is ook voor gelovigen zoiets als een dagelijkse bekering. Gelovigen moeten zich ook steeds weer richten op God en bewust ervoor kiezen uit geloof te leven. Er zijn tijden dat dat vanzelf gaat, maar er zijn ook momenten dat we er bewust voor moeten kiezen.

God roept ons allen op tot dagelijkse bekering.

(Voor Gereformeerden: de Heidelbergse Catechismus spreekt daarover in Zondag 33)

Dagelijkse bekering. Wat is dat eigenlijk? En hoe doe je dat? (Zondag 33 beschrijft wel wat de gevolgen zijn, maar niet hoe je dat moet doen. Jammer, want dat willen we nu juist weten).

Ik wil u duidelijk maken:

God roept ons allen op tot dagelijkse bekering

1. **Wat is ware bekering en hoe doe je dat?**
2. **Wat zijn de gevolgen van ware bekering voor jezelf?**
3. **Wat zijn de gevolgen van ware bekering voor de wereld om je heen?**

1. Wat is ware bekering en hoe doe je dat?

Laat ik beginnen met een verhaaltje.

Het gaat over een wereldse, rauwe jongen: Bart. Voor hem waren er maar drie dingen echt belangrijk: eten, drinken en seks. Eén van de vele meisjes, nogal sexy, had een speciaal plekje in zijn hart. Op een dag, toen hij naar dat meisje toe rende omdat zij aan de andere kant van een sportveld liep, merkte een sporttrainer op dat hij niet alleen snel liep maar ook een goede manier van lopen had. Die trainer vroeg hem om eens een poosje in de atletiekclub te komen. Na wat aandringen van de trainer deed Bart het en het ging bijzonder goed. Hij behaalde al spoedig succesjes. Na enige tijd kon hij al meedoen met wedstrijden. 's Morgens toen hij zich voorbereidde op een wedstrijd kwam dat sexy vriendinnetje in een doorkijkblouse naar hem toe. "Ik heb je de laatste tijd gemist", zei ze liefjes. "Ga je met me mee?" Maar hij weigerde beslist. Iets wat hij eerst nooit gedaan zou hebben. Hij kon tegen haar verleidelijkheid nooit nee zeggen. Maar nu zei hij "Nee, sorry, ik denk er niet aan". En zij keek: Hè, wat was er met hem? "Waarom ga je niet met me mee?", pruilde ze. En hij zei: "omdat ik sportman ben geworden".

Met die laatste woorden gaf hij aan dat hij zichzelf anders was gaan zien. Ik leef niet meer zoals vroeger. Hamburgers, cola en seks waren niet meer het belangrijkste; hij leefde met een ander doel. Hij was nu een serieuze atleet aan het worden en stond voor een wedstrijd. Hij had een ander levensdoel. Hij dacht

anders over zichzelf; had een andere kijk op zichzelf. Ik ben niet meer degene die ik vroeger was.

Dit verhaal maakt duidelijk, dat veranderingen in je leven ontstaan **als je anders over jezelf gaat denken**. Toen Bart zichzelf anders ging zien, ging hij anders doen, anders leven. Kon en wilde hij nee zeggen tegen aantrekkelijke dingen, waar hij vroeger geen nee tegen kon zeggen.

Zo is het ook, maar nog veel sterker bij de ware bekering tot God. Wie bekeert is gaat anders denken over zichzelf. Want dan geloof je dat je door Jezus Christus een ander mens bent geworden; wedergeboren; opnieuw geboren! Ik ben een nieuw mens. Daarom gáán we anders doen, want we zĳjn anders. Zo roept de Bijbel gelovigen toe: mensen doe nu toch anders, want je bént wezenlijk anders. Je leeft met God. Leef nu uit dat geloof.

Je bent niet meer de oude. Jouw oude 'ik' (oude mens) sterft door het geloof. En door het geloof staat de nieuwe op. Want je gelooft dat Christus in je is gekomen met zijn Geest. Hij leeft in jou en jij in Hem. Er groeit eenheid, eensgezindheid!

Paulus en al de christenen uit Rome, Korinte, Efeze en Galatië, zij zijn niet meer de oude. Ze zijn anders; nieuwe mensen. Want de Heilige Geest is in ons. Dat geloofden ze en dat bepaalde hun denken, hun keuzen, daden. En dat kon je merken.

Ook vandaag zeggen mensen die tot bekering zijn gekomen: "Ik ben een ander mens geworden. Ik was zondaar, maar ik ben nu christen. Ik leefde zónder God maar nu mét God. Mijn oude leven is voorbij. Door mijn band met Christus doe ik nu allerlei dingen anders en denk ik anders". Ik ben nooit meer zonder Hem naast me (in me).

Ware bekering is dus in feite dagelijks er voor KIEZEN gewoon te GELÓVEN: dat je anders bent en daardoor kunt en gaat leven naar Gods wil.

Als je jezelf nog altijd ziet als iemand, die niet anders kan dan zondigen, zul je weinig veranderen. Maar dan geloof je ook maar half.

Door het geloof dat je anders bént, wórdt je anders. Denk aan Bart van daarnet: Hij was sportman geworden. Niet meer die patatvreter en meidengek. Daarom gedráágt hij zich nu anders; maakt andere keuzen.

Zoals een mens over zichzelf denkt, zo zal hij zich gedragen.

Wie gelooft 'ik ben geen slaaf meer van de zonde' gaat anders leven. Dat geloof verandert je leven. Dat kan niet anders. Christus in je verandert jou. Je staat op in een nieuw leven.

Zo sterft je oude mens door het geloof dat de Geest van Christus in je. Zo staat je nieuwe mens op. Dat is de ware bekering. Bekeerde mensen worden andere mensen. Ze beginnen echt anders te denken, te voelen en te doen. Want ze vertrouwen op Gods Geest in hen.

Christenen zijn echt anders dan ongelovigen. Nee, van nature niet. Maar nu Christus in ons woont en we met Hem leven en op Hem vertrouwen in de alledaagse situaties zijn, denken en doen we anders. We beginnen echt te leven voor God, in alles.

Gij geheel anders, zegt Paulus in **Efeziërs 4**, gij hebt immers Christus leren kennen. U bent immers anders. Nou dan, dan doe je ook geheel anders.

In **Romeinen 6** zegt Paulus: wij zijn aan de zonde gestorven (vers 2). We zijn immers met Christus begraven in zijn dood (vers 3). Maar wij zijn ook (vers 4) met Hem uit de dood opgewekt tot een nieuw leven, opdat wij nu in nieuwheid des levens zouden wandelen. Ja echt. We zijn rechtens vrij van de zonde. We zijn geen slaven meer van de zonde. Niet meer in de macht van de zonde en verplicht zonde te doen (vers 6). Dat moeten we dagelijks geloven: door het geloof in Christus ben ik geen slaaf meer van de zonde. **Romeinen 6: 11-12a** '...'.

Paulus zegt in **2 Korintiërs 5: 17**: Wie in Christus is, is een nieuwe schepping; zie het oude is voorbij gegaan, het nieuwe is gekomen. Want ik ben in Christus gestorven en opgestaan. Zijn dood was mijn dood; zijn opstanding is mijn opstanding als geestelijk nieuw mens. Dagelijkse bekering is: dät geloven. Jazeker, ik heb nog wel met de zonde te maken; ermee te strijden; ook met m'n eigen zondige aard. Maar door het geloof weet ik dat ik geen slaaf meer ben van die zonde en er niet meer aan hoeft te gehoorzamen; ik kan dus nee zeggen tegen iedere zonde die ik herken. Vandaar dat Paulus zegt in **Romeinen 6: 13**: '...'.

De vraag is: zien wij onszelf als nieuwe mensen? Dat is geloven. En als we onszelf zo niet zien, dan moeten we ons bekeren. Dat is de ware bekering. Soms hoor ik wel eens zeggen: we zijn allemaal zondaren en we kunnen geen goeds doen. Maar zo spreekt de Bijbel niet. Anders zouden al die oproepen van Paulus onzin zijn. Door Christus en de Heilige Geest zijn we vernieuwd en kunnen we wel goed doen. Goede werken doen. Leven voor God en voor Christus is mogelijk. Door het geloof. Want Christus leeft in ons.

Ja maar, hoe komt het dan, dat wij zovaak nog weer zondigen? Voor een groot deel komt dat doordat we ons te weinig oefenen in het gelovig kijken naar onszelf. We geloven maar half dat we als nieuwe mensen echt NEE kunnen zeggen tegen alle verleidingen en ja tegen het goede. Het geloof overwint de wereld, zegt Johannes. Geen bovenmenselijke verzoeken maken we mee, zegt Paulus (1 Korintiërs 10: 13). Maar wij vertrouwen in allerlei situaties vaak niet op Jezus die toch echt naast ons is en het ons mogelijk maakt te kiezen voor zijn weg i.p.v. voor de zonde. Ons geloof is vaak zwak waardoor we niet leven als gelovige, nieuwe mensen.

Laten we bidden:

O Heer, allemaal willen we het tegen U zeggen: ik geloof, maar kom mijn kleingeloof te hulp. Help ons geloven wat U zegt: dat we nieuwe mensen zijn. Nog wel met de zondige aard in ons maar ook met de Heilige Geest. En daardoor kunnen we ook onze eigen zondige aard verloochenen, er nee tegen zeggen. Heer, help ons onszelf zo te zien. Wij geloven vaak niet dat u ons echt zo nieuw en sterk maakt. En soms... weigeren we gewoon om als nieuwe mensen te handelen. Dat is erg, Here. Dat is zonde. O, help ons, ons steeds weer te bekeren. Te geloven dat we nieuwe mensen mogen zijn en als nieuw mensen kunnen kiezen voor U. Altijd en overal. Hoor ons alstublieft. Amen.

Als die Bart van daarnet niet geloofde dat hij een echte sportman was geworden, dan had hij zomaar weer gekozen voor dat verleidelijke vriendinnetje en was hij

met haar meegegaan. Maar hij wist: ik ben een hardloper en kan die wedstrijd winnen. Dáárom liet hij dat meisje lopen.

Zo slaan wij zondige verleidingen makkelijker af, als we geloven dat Christus in ons is en wij door Hem als nieuwe mensen kunnen leven. Dagelijkse ware bekering begint heel gewoon met: geloof wat God in de Bijbel zegt. Kies ervoor dat te geloven als werkelijkheid. Dan ga je vanzelf anders doen.

M'n broeders en zusters, jongens en meisjes, bidt de komende tijd niet of God u tot een nieuw mens máken wil, maar ga Hem danken, dat Hij u tot een nieuw mens gemaakt hééft. Dank de Heer vaker dat Christus in je is en naast je en dat je daardoor een ander leven hebt.

2. Wat zijn de gevolgen van ware bekering voor jezelf?

Wat zijn de gevolgen van deze ware bekering?

Nou, hierdoor leer je je zonden pas echt kennen. Nu kom je ze pas echt tegen. Want wie gelooft dat hij / zij een nieuw mens is (met Christus in me / naast me), gaat zichzelf beoordelen vanuit dat geloof.

En dan merk je, dat je soms zomaar weer niet leeft, spreekt en handelt als nieuw mens. Of dat je Christus naast je zomaar vergeet en daardoor zijn beeld niet vertoont. Je gaat zonden in je leven al meer herkennen. Maar je wordt eerlijk. Je zegt niet meer: "Zo ben ik nu eenmaal", nee, je erkent zonde als zonde. Je zegt dan ook niet: "Ach ja, we zijn nu eenmaal zondaren". Want dat is een leugen.

We zijn nieuwe mensen. Maar we doen vaak toch nog weer zonden.

Je gaat zien hoe vaak je Jezus niet vertrouwt en hoe vaak je zomaar uit angst niet doet wat Hij vraagt. Zo ga je pas echt ontdekken en beleven hoeveel zonde er nog in ons over is. Hoe vaak je Jezus naast je verdriet doet.

En daar wordt je zelf wel eens verdrietig van.

En zo groeit de "oprechte droefheid over zonden en ook de afkeer van zonden en die wil je al meer haten en ontvluchten", zo zeiden onze voorouders dat in de oude Catechismus (**Zondag 33**, antwoord 89).

Want we zijn andere mensen! Verbonden aan Jezus. Daardoor groeit niet alleen de afkeer van de zonde, maar even verder zegt de Catechismus (antwoord 90) dat er in ons al meer een "hartelijke vreugde over God (door Christus) komt en lust en liefde om naar de wil van God in alle goede werken te leven".

Dat merk je. Je wordt echt anders. Door het geloof. Niet door eigen kracht, maar door de Geest van Christus in ons, op wie we vertrouwen.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, geloof wat God in de Bijbel zegt: wij zijn echt andere mensen; door Jezus naast / in ons kúnnen we echt anders leven.

Soms hoor je christenen wel zeggen: "Wat Christus vraagt is te moeilijk voor ons, zondige mensen. Dat kunnen we toch niet, want we zijn zondaren". Maar wie zo spreekt, spreekt niet in geloof. Kent ook het evangelie niet goed.

De ware bekering is de oefening in het geloven, dat Christus in je is. En dan geloof je: ik ben een nieuwe schepping en ik kan gehoorzamen. Maar alleen door Hem. Dus door het geloof, dat Christus me echt alles geeft wat ik nodig heb om naar Gods wil te leven. Ook in die moeilijke situaties. Onszelf dwingen steeds

weer zó te denken; dát is dagelijks de ware bekering.

Dan weet je, als je de neiging tot een zonde in je voelt opkomen: ik ben geen slaaf meer van de zonde. Ik kan nee zeggen. Kies daar dan voor, met inzet!

3. Wat zijn de gevolgen van ware bekering voor de wereld om je heen.

Jongens en meisjes, ik hoop dat jullie nu ook begrijpen dat christen zijn, niet begint met grote zaken en prestaties, maar heel simpel thuis met de afwas, met tafeldekken en afruimen. Met allerlei huishoudelijke klusjes, met goede dingetjes doen voor je moeder, je vader, je broers en zussen. Goede werken in de gezinnen.

Jongens en meisjes, begin je dagen eens met te danken, dat we nieuwe mensen mogen zijn; met danken dat Christus met je meegaat en door zijn Geest alles geeft wat je nodig hebt om goede werken te doen (= iets goeds voor God of medemensen). En blijf dat door de dag heen bedenken. Je zult gaan merken dat de Heer je veel meer mogelijkheden geeft om liefde te geven naar anderen in goede werken dan we vaak dachten.

Christus is echt bij ons.

Denk daar aan bij je huiswerk of als de tafel gedekt moet worden. Als je ziet dat je iemand kan helpen. Op allerlei momenten even er aan denken: ik ben een nieuw mens. Christus is in mij. Kan ik dat zichtbaar / waarbaar maken naar anderen?

De Bijbel zegt dat we heiligen, nieuwe mensen zijn. Wie dat gelooft is er op uit het goede voor anderen te doen. En door Christus in je kan dat en gaat dat lukken. Merkt u dat bij uzelf? Dat je daar op uit bent? En dat je verandert bent? Gefeliciteerd; dan ondervind je dat je echt bekeerd / wedergeboren bent.

Amen.